

Vlaams
Parlement

vergadering **C58**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 4 december 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Imade Annouri tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de provinciale middelen voor sportbeleid en de verevening – 482 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Marius Meremans tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over omnisport – 357 (2014-2015)	6

VRAAG OM UITLEG van de heer Imade Annouri tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de provinciale middelen voor sportbeleid en de verevening – 482 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Marius Meremans

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, collega's, de komende weken staan in de provincieraden de begrotingsbesprekingen op de agenda. In de provincie Antwerpen bijvoorbeeld maken heel wat mensen die sport een warm hart toedragen, zich zorgen, omdat er onduidelijkheid is over de budgetten. Naar aanleiding van de interne staatshervorming is immers beslist dat de provinciale middelen voor Sport zouden worden verevend naar het Vlaamse of het stedelijke niveau.

Wat betekent dat concreet voor bijvoorbeeld de provincie Antwerpen? In 2012 beschikten ze nog over een budget van 1,1 miljoen euro voor Sport. In 2013, toen de eerste fase van de verevening is doorgevoerd, was dat 650.566 euro. Dat wil zeggen dat de eerste schijf van 450.000 euro al verevend is. Er heerst nu wat onduidelijkheid. Onder andere de Vlaamse Sportraad zegt niet goed te zien wat er precies met die middelen is gebeurd.

Minister, u hebt altijd duidelijk gezegd, onder andere in de commissievergadering van 6 juni 2013, dat het absoluut geen besparing was en dat de middelen voor Sport gegarandeerd zouden worden. Dat stelt mij ook gerust.

Kunt u zeggen wat er dan precies is gebeurd met die 450.000 euro? Op welke manier zijn die middelen integraal naar Sport gegaan? Is het alleen in Antwerpen dat er onduidelijkheid heerst? Hoe heeft de verevening plaatsgevonden in de andere provincies? Hebt u er al zicht op wanneer en hoe de finale overdracht van de bevoegdheden en middelen met betrekking tot Sport naar Vlaanderen en/of de steden exact zal plaatsvinden? Hoe zal het overleg met de provincies verlopen?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, collega's, minister, wij delen de bekommernis van de heer Annouri. Wij vingen ook heel wat signalen van onrust op vanuit het werkveld. Misschien heeft dat ook te maken met het feit dat de sportfederaties nog niet precies weten hoeveel middelen ze in 2015 precies zullen krijgen.

Bij de vorige vergadering van de commissie Sport, tijdens de begrotingsbesprekingen, hebben we al gezegd dat de bestuurshervorming niet mag neerkomen op een al dan niet sluiske besparingsronde. Het zou ons dan ook plezier doen als de onrust op het werkveld zou worden weggenomen.

– De heer Bart Caron treedt als waarnemend voorzitter op.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Poschet, ik begrijp niet waarom u de federaties daar nu bij betreft. Dat is vorige week aan bod gekomen tijdens de bespreking van de beleidsnota. Ik heb toen, in antwoord op een vraag van de heer Caron, heel duidelijk gezegd hoe dat gaat, wat we zullen doen en welke

gesprekken er gevoerd worden over de federaties en het geld van de federaties. Dat heeft voor alle duidelijkheid niets te maken met de vraag van de heer Annouri. We hebben vorige week al een leuke discussie gehad over de federaties, we moeten het daar nu dus niet meer over hebben.

Mijnheer Annouri, u hebt in uw vraagstelling al iets minder verwezen naar de verevening van 2014 – het is dus niet 2013, nota bene. De heer Caron heeft daar in de commissievergadering van 6 juni 2013 een vraag over gesteld. Dat heeft geleid tot een hevige discussie, met als resultaat dat we allebei vonden dat we gelijk hadden. Dat zal vandaag wellicht niet anders zijn, als ik uw vraagstelling lees.

Wat is er nu met dat geld gebeurd? Het is niet zo dat we dat geld per provincie opnieuw hebben ingezet. Ik kan u wel een stand van zaken geven voor Vlaanderen. Welke middelen zijn er niet naar de provincie gevloeid, die vroeger wel door de provincie voor Sport werden ingezet? Dat gaat om in totaal 3.643.000 euro. Die middelen van de provincies die naar Vlaanderen zijn gekomen, hebben we voor 100 procent ingezet voor Sport.

Ik geef u even de details. 1.177.000 euro is ingezet als extra middelen voor het decreet Sportfederaties – zo is er dus toch een link met de sportfederaties, mijnheer Poschet. 1.336.000 euro is naar het decreet Lokaal Sportbeleid gegaan, dus naar de gemeenten. 670.000 euro ging naar het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus), voor het Tewerkstellingsdecreet. 300.000 euro ging naar de wielerscholen, die door de provincie werden gesteund. 100.000 euro was voor de campagnes rond sport. 60.000 euro ten slotte ging naar het Gordelfestival.

Samen is dat 3,643 miljoen euro. Ik heb voor alle zekerheid nog eens nageteld of mijn cijfers juist waren, en dat was het geval. Voor alle duidelijkheid: ook in 2015 zullen we die voorziene middelen integraal geven voor subsidies voor derden, via de decreten of via vroeger aangegane engagementen.

Het regeerakkoord – maar u hebt dat ook gezien in de beleidsnota – bepaalt inderdaad dat de provincies de persoonsgebonden bevoegdheden niet meer zullen kunnen invullen. Ik kan wat toelichting geven bij dat proces, maar het is vooral de minister van Binnenlands Bestuur, in afstemming met de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP), die dat traject coördineert. Ik vind het echter toch goed om te zeggen wat dat proces inhoudt. Ik heb al overleg gehad met de provinciale gedeputeerden bevoegd voor het sportbeleid. We zullen ook intens blijven overleggen. Ik wil immers niet dat er op een of andere manier sprake is van een nadeel door de besluitvorming ter zake.

Volgens het voorstel van Binnenlands Bestuur beginnen we met de opmaak van een inventaris. Daarbij brengen we gedetailleerd in kaart wat de provincies doen op alle vlakken wat persoonsgebonden aangelegenheden betreft. Dan denk ik onder meer aan infrastructuur, personeel, regelgeving. Om dat in een goede afstemming te laten verlopen met de provincies, worden er ook sectorale werkgroepen opgericht, waarin het kabinet, de administraties van Sport, de vijf provincies en een vertegenwoordiger van de projectgroep – dat is dan degene die coördineert – zetelen. De uitnodiging voor de eerste werkgroepvergadering met betrekking tot het sportbeleid is deze week vertrokken. Die zal binnenkort plaatsvinden.

Als we die inventaris hebben, dan zullen we taken toewijzen aan het nieuwe beleidsniveau. Dat kan de gemeente zijn, of dat kan Vlaanderen zijn. Om die toewijzing te doen, moet er dus eerst goed in kaart worden gebracht wat de provincie doet. Het is de bedoeling dat tegen 1 januari 2017 de volledige overdracht zou zijn gerealiseerd, personeel en middelen inbegrepen.

Daarstraks heb ik een en ander vrij algemeen gezegd, maar ik zal ook een voorbeeld geven. Ik neem maar de bevoegdheid met betrekking tot sport voor personen met een handicap (G-sport), wat de belangrijkste bevoegdheid was die overbleef bij de provincies. We zijn volop aan het overleggen met de andere actoren van G-sport Vlaanderen over de vraag hoe we de expertise en de knowhow van de provincies kunnen inkantelen, zodat G-sport er in elk geval geen nadeel van ondervindt.

Tot slot wil ik nogmaals onderstrepen dat het in het belang van iedereen is om in goede afstemming die transitie te realiseren. Een fijnmazig opgestelde inventaris is daarbij voor mij het belangrijkste basisdocument. Ik wil echter heel graag in overleg met de provincies en de federaties elk detail verder bespreken.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt inderdaad een duidelijk antwoord gegeven over wat er met die middelen is gebeurd, en dat dit inderdaad Vlaanderenwijd moet worden gezien, en niet per provincie. Wel wil ik gewoon herhalen dat er ruis op de lijn zit in de communicatie ten overstaan van die mensen. Er is een zekere mate van ongerustheid, ook over de vraag hoe de eerste fase van die verevening is verlopen. Ik heb hier adviezen. Er zijn termen gebruikt als 'slordig' en 'dubbele tellingen'. Er is heel veel verkeerde informatie. Mensen maken zich daar zorgen over. Als ik u hier bezig hoor, dan denk ik dat dit misschien vooral een kwestie is van het heel duidelijk afbakenen van de communicatie.

U zegt dat die werkgroepen nu zullen worden opgestart, dat die uitnodiging nu is verstuurd. Het lijkt me erg nodig dat we heel duidelijk communiceren ten behoeve van al die mensen in al die provincies die sport een warm hart toedragen, dat u zelf ook die mensen kunt geruststellen over wat er juist zal gebeuren in de toekomst, zodat ze ook weten dat ze na 2017 perspectieven hebben. Ik vrees immers dat, als men onduidelijk blijft communiceren, we heel veel expertise en knowhow zullen kwijtspelen die we met betrekking tot sport hebben op provinciaal niveau.

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Voorzitter, minister, mag ik me daar nog even bij aansluiten? Er is de overdracht van de bevoegdheden van de provincie naar bepaalde steden. De vraag is hoe je dat gaat monitoren. U hebt daar natuurlijk op geantwoord, maar een bijzondere bekommernis is ook dat er in de provincies al wordt bespaard op die bevoegdheden die worden overgedragen en dat de meest competente mensen vaak al worden gemuteerd. Dat is een zorg op het terrein, die ik toch wil meegeven. Het is belangrijk dat mensen en middelen de bevoegdheden volgen, en dat we de competente mensen bij ons krijgen die vandaag in de provincie zitten.

De heer Bart Caron (Groen): Mijnheer Van Campenhout, dat is niet gespeend van enig – begrijpelijk – eigenbelang.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Het gaat ook specifiek over de grootsteden.

De heer Bart Caron (Groen): Ik ken het regeerakkoord ter zake.

Minister Philippe Muyters: Ik heb hier ook nog eens gezegd ervoor te zullen zorgen dat al die expertise zal kunnen worden gerecupereerd. Dat is toch wel een belangrijke boodschap. Of dat dan naar een grootstad of naar Vlaanderen gaat, dat is dan iets waarover moet worden gediscussieerd tussen die grootstad en

Vlaanderen, en met de mensen in kwestie, want zij moeten ook zin hebben om naar dat niveau te gaan. Dat we de expertise vrijwaren, heb ik hier echter daarnet nog bevestigd aan de heer Annouri.

Mijnheer Annouri, wat de discussie van 2013-2014 betreft: er zal zeker wat fout zijn gebeurd aan een of andere kant. U mag het echter me niet kwalijk nemen dat ik niet kijk naar de geschiedenis, maar naar de toekomst.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Wij zullen samen met u naar die toekomst kijken.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Minister, wij ook.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van de heer Marius Meremans tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over omnisport
– 357 (2014-2015)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, een tijdje terug, in oktober, was het nog warm. Toen stond in Het Nieuwsblad het artikel 'Eén lidkaart, maar wel elke week andere sport'. Dat we in Vlaanderen een sterke sportclubtraditie hebben, wordt andermaal bevestigd door een studie waaruit blijkt dat we met 319 sportclubs per 100.000 inwoners de lijst aanvoeren.

Professor sportbeleid en sportmanagement aan de KU Leuven Jeroen Scheerder voert aan dat die sportclubs financiële uitdagingen hebben. Ze moeten waken over de centen. Maar er zijn ook nieuwe sporttendensen. Die zouden een hypotheek kunnen leggen op het huidige aanbod. Professor Scheerder pleit ervoor dat de sportclubs zich opnieuw moeten uitvinden en zich aanpassen aan de wensen van 'de nieuwe sporter'. Volgens hem is de Vlaamse sporter steeds vaker op zoek naar flexibiliteit en variatie. Ook hier is het een zapcultuur. Men wil kunnen 'zappen' van de ene sport naar de andere, en dat op een moment dat het passend is. Indien deze verwachting niet wordt ingelost, vreest de professor dat heel wat sportclubs hieronder zullen lijden. Hij pleit dan ook voor samenwerkingen tussen de clubs op het vlak van ledenwerving, sponsoring, gezamenlijke krachtrainingen, uitwisselen van coaches, enzovoort.

Ook bewegingswetenschapper aan de UGent Job Fransen is voorstander van omnisport. In het kader van de talentdetectie en -ontwikkeling is het volgens hem noodzakelijk dat jonge kinderen met zo veel mogelijk verschillende sporten in contact komen.

Minister, ervaart u de individualisering binnen de recreatieve sport als een probleem? Kan omnisport een oplossing bieden voor de talentdetectie en -ontwikkeling bij jonge sporters? Indien ja, worden er nog extra stimuli aangeboden naast wat wij al aanbieden? Op welke wijze zal de haalbaarheid van een omnisportlidkaart worden onderzocht?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Minister, wordt die omnisport bekeken in verband met kinderen van 6 tot 8 jaar? Zij sluiten in een groepssport ergens aan.

Ze doen mee met de wekelijkse trainingen, en ze worden 's zondags of tijdens de week opgesteld. Als ze omnisport doen, en daarnaast ook voetbal of basket, wordt dat een moeilijk gegeven. In hoeverre is dat recreatie? Daar moet rekening mee worden gehouden.

Met betrekking tot het betalen van lidgeld: er zijn kinderen die vermindering en kinderen die betalen voor een heel jaar. Dat zijn twee vragen die mij een beetje storen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Meremans, uw vraag is kort, maar mijn antwoord is – zeker voor wie mij kent – buitenproportioneel lang.

Er is individualisering. Maar ik zie dat niet als een probleem. Ik ben het eens met professor Scheerder. Hij zegt dat de clubs zich zouden moeten kunnen aanpassen aan de evoluerende wensen en verwachtingen. Een club is vandaag een belangrijk element om te motiveren om te sporten en om dat vol te houden, om die meerwaarde te behouden. Een club speelt een sociale rol. Wij moeten met deze meerwaarde rekening houden.

Mijnheer Meremans, sportclubs hebben het daar inderdaad wat moeilijk mee. Ze verdienen ondersteuning. Ze kunnen die ondersteuning krijgen, hetzij van hun eigen federatie, bijvoorbeeld de hockey- of de voetbalfederatie, hetzij van de Vlaamse Sportfederatie, de koepelorganisatie van alle federaties. Zij worden gesubsidieerd om de sportclubs op meerdere vlakken te begeleiden. Velen onder u kennen het Dynamoproject, dat hen op administratief vlak ondersteunt. Ook de ondersteunende en dienstverlenende taak ten aanzien van de sportfederaties in het kader van het evoluerende sportlandschap is wat mij betreft een belangrijk doel. Als we in de toekomst, zoals voorzien is in het regeerakkoord, naar een nieuw decreet gaan, wil ik daarnaar verwijzen.

Mijnheer Meremans, u legt een verband tussen omnisport bij jongeren en topsportresultaten. Voor zover ik weet, is dat verband nog niet aangetoond. Het zal volgens mij beperkt en veeleer indirect zijn. Vooral omdat een omnisportcontext op zich niet noodzakelijk een sterkere oriëntatie op topsport garandeert dan een unisportcontext. Ik denk dat de heer Wynants daar ook naar verwijst.

Voor mij is de essentiële vraag wat motorische ontwikkeling bevordert, vooral bij kinderen. Je ziet dat de sportieve ontwikkeling van jongeren vooral gebaat is door een brede motorische ontwikkeling, vooral op zeer jonge leeftijd. Aan die zeer jonge kinderen een gevarieerd bewegingsaanbod aanbieden, lijkt mij een goede zaak. Dat kan worden aangeboden door een omnisportcontext, maar ook door een unisportcontext.

Laat ons eerlijk zijn; als een jongere graag zowel hockey, baseball als tennis wil spelen, zou het wel eens kunnen dat het een eenzijdige motorische ontwikkeling met zich meebrengt omdat je op dezelfde spieren en motoriek een beroep doet. In die context is het niet juist het onderscheid 'omni' of 'uni' naar voren te brengen.

Het vijf jaar geleden opgestarte Multimove-project voor echt jonge kinderen – van 3 tot 8 jaar – vind ik wel een goed concept. Het was toen een proefproject. Nu is het verankerd binnen Bloso. Jongeren tussen 3 en 8 kunnen met diverse bewegingsvormen experimenteren. Er zijn twaalf basisbewegingsvaardigheden en nadien kunnen ze tot een of meerdere sporttakken doorgaan. Het lijkt me een goede zaak. Toen het project al een paar jaar bezig was, verscheen er een artikel op de eerste bladzijde van een krant op basis van de studie waardoor ik drie jaar eerder beslist had om de stap te zetten. Die aanpak kan ervoor zorgen dat

jongeren motorisch beter voorbereid zijn om aan een of meerdere sporten te beginnen, waardoor ze minder snel het gevoel krijgen dat ze iets niet kunnen. Dat is belangrijk. Het is belangrijk om ontgoocheling te voorkomen en een positief effect te hebben, namelijk minder drop-out.

Als de algemene basisontwikkeling beter is en de pool van sporters binnen een bepaalde sporttak groter wordt door een verminderde drop-out, dan wordt het in principe ook makkelijker om topsporttalenten binnen die sporttak te detecteren. Het selecteren van topsporttalenten is evenwel nog steeds de keuze van de jongere zelf, die zelf kiest om wel of niet in topsporttraject te stappen.

Er zijn al concrete projecten en producten rond de omnisportgedachte. Voor de schoolgaande jeugd en Brede school met sportaanbod, is er Multimove van 3 tot 8 jaar, de Sportsnack van 8 tot 12 jaar en Sport Na School (SNS) van 12 tot 18 jaar, waar jongeren van verschillende sporten kunnen proeven in een naschoolse context. Voor SNS is er een SNS-pas, waarmee men na school aan verschillende sportactiviteiten kan deelnemen waar, wanneer en met wie men wil. De pas kost 30 euro voor één semester en 45 euro voor twee semesters of eigenlijk voor een heel jaar. Het aanbod per regio is kenbaar via www.sportnaschool.be.

Zoals ik in mijn beleidsnota heb geschreven, plan ik in de toekomst de nodige ruimte voor een aantal grote recreatieve multisportfederaties. Daarenboven streef ik – en kijk naar de titel van mijn beleidsnota 'Door samenspel winnen' – steeds naar een zo groot mogelijke samenwerking tussen de sportfederaties en sportclubs. Hierbij kan de sector onderzoeken in hoeverre een omnisportkaart wenselijk en haalbaar is. Als men concrete ideeën uitwerkt, ben ik steeds bereid om in dialoog te gaan.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan mij in veel vinden. Ik denk dat er al heel wat mogelijkheden zijn voor jongeren, maar steden en gemeenten kunnen ook heel wat. In mijn eigen stad krijgen kinderen ieder jaar een kaartje waarmee ze bij verschillende clubs een aantal trainingen kunnen volgen, waarna ze een keuze kunnen maken. Ik ben wel blij dat u wilt nagaan of zo'n omnisportlidkaart haalbaar en wenselijk is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.